

prima instanță: A. Cerbu
instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

nr. 2ra-953/17

ÎNCHEIERE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Ivan Grosu și Zinaida Grosu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Cet - Nord” împotriva lui Ivan Grosu cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Ivan Grosu și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 19 ianuarie 2016, SA „Cet - Nord” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ivan Grosu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 27 aprilie 2006, apartamentul 8 situat în
mun. Bălți str. Ștefan cel Mare, 8/3 a fost deconectat integral de la sistemul centrală
de încălzire, potrivit actului de decontare nr. 3-99 din 27 aprilie 2006.

Afirmă că, conform Hotărârii Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu
privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare
centralizată cu energie termică, în cazul decontării integrale de la sistemul centrală
de încălzire consumatorul achită plata pentru pierderile normative de energie
termică.

Sușține că în perioada 01 noiembrie 2012 – 01 aprilie 2015 pierderile
normative au constituit 4452,63 lei.

Explică că pentru sezonul 2012 – 2013 calculul a fost efectuat cu 15 %, iar
pentru sezoanele 2013 – 2015 cu 20 %.

Indică că la 22 decembrie 2015 a expediat în adresa pârâtului Ivan Grosu o
pretenție cu solicitarea achitării datoriei, la care nu a primit niciun răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 94, 238 – 241, 242,
243 CPC, art. 272 Cod civil, Legea serviciilor publice de gospodărie comunală,
Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 cu privire la aprobarea
Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative,

comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă și Hotărârea Guvernului nr. nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Ivan Grosu în folosul SA „Cet - Nord” suma de 4452,63 lei cu titlu de datorie și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Bălți din 17 iunie 2016, a fost atrasă în proces în calitate de copârât Zinaida Grosu.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 12 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă, a fost încasat în mod solidar de la Ivan Grosu și Zinaida Grosu suma datoriei în mărime de 4452,63 lei și taxa de stat în valoare de 270 lei, în total 4722,63 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de Ivan Grosu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 martie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Ivan Grosu și Zinaida Grosu au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le neîntemeiate.

Obiectează că instanța de judecată a interpretat în mod eronat legea.

Relatează că, invocând prevederile Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2012 cu modificările ulterioare, instanțele de judecată au interpretat în mod greșit că Ivan Grosu trebuie să achite pentru pierderile normative a energiei termice.

Având în vedere prevederile pct. 3 și 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, susține că nu are încheiat niciun contract cu SA „Cet – Nord”, prin urmare nu există nicio relație contractuală între ei.

Remarcă că încăperile tehnice din blocul situat în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 8/3 sunt proprietate comună în condominiu, administrată de ACC nr. 17.

Astfel, reieșind din prevederile Hotărârii Guvernului nr. 191, plata pentru pierderile normative în încăperile tehnice din blocul situat în mun. Bălți str. Ștefan cel Mare, 8/3, în lipsa contractului, SA „Cet – Nord” urma să pretindă datoria de la ACC nr. 17.

Afirmă că de către instanța de judecată au fost interpretate în mod greșit prevederile Legii privind privatizarea fondului locativ și a Legii condominiului în fondul locativ, or, Ivan Grosu nici nu a contestat obligațiile sale la întreținerea bunurilor proprietate comună în condominiu, toate plățile le execută în raport cu ACC nr. 17, gestionarul fondului locativ. Prin urmare, instanța a interpretat în mod eronat că Ivan Grosu are această obligație față de SA „Cet – Nord”.

În context, specificând prevederile art. 14 și 15 din Legea condominiului în fondul locativ, indică că plata pentru pierderile normative de energie termică, în încăperile termice etaje tehnice și subsoluri, care mențin în stare funcțională sistemul ingineresc de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii, va fi percepută de gestionarul fondului locativ în cazul în care nu există un contract direct între furnizor și fiecare locatar.

Subliniază că, potrivit art. 15 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodării comunale, peroanele fizice care beneficiază de servicii publice de gospodării comunale sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Evidențiază că în cazul dat Ivan Grosu nu poate fi considerat consumator, deoarece definiția dată de lege prevede că consumator este persoană fizică sau juridică care beneficiază de servicii publice de gospodării comunale în baza unui contract încheiat cu operatorul.

În opinia recurenților, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare contrar prevederilor art. 6 CEDO sunt nemotivate, probele au fost apreciate arbitrar, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor omului.

La 20 aprilie 2017, prin intermediul oficiului poștal, SA „Cet – Nord” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de Ivan Grosu și Zinaida Grosu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 februarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 85).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Grosu și Zinaida Grosu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ivan Grosu și Zinaida Grosu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivan Grosu și Zinaida Grosu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ivan Grosu și Zinaida Grosu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță